

РЕШЕНИЕ

№ 5535

гр. София, 15.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **9938** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 04.07.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 122 състав по НАХД № 12725 / 2011 г. е отменено Наказателно постановление № НП-7 / 20.06.2011 г. на Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 / петдесет хиляди/ лв. на основание чл. 206, ал.1 от Закона за енергетиката за нарушение на чл.23 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи / обн. ДВ, бр.74 от 2004 г./, във връзка с чл.117, ал.1 от Закона за енергетиката.

Постановлението е отменено с мотиви за неяснота на изложеното обвинение, което е нарушило правото на защита на лицето.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител, в която се иска неговата отмяна като неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК, съответно потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - С.-град, V -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е ОСНОВАТЕЛНА.

Районният съд е събрал и обсъдил относимите към спора доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция са събрани и приобщени към делото и посочените от страните писмени доказателства, допустими съгласно чл.219 от АПК.

Като извърши проверка по наведените в жалбата основания, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на закона.

Настоящият състав не споделя становището на СРС, че посочването на чл. 23 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи / обн. ДВ, бр.74 от 2004 г./, която е нарушената разпоредба, във връзка с чл.117, ал.1 от Закона за енергетиката създава неяснота на обвинението и правото на защита на лицето е засегнато.

В наказателното постановление ясно е посочено в какво именно се състои нарушението, за което бива санкционирано дружеството, което е описано както текстово, така и с посочване на относимите правни норми.

Посочена е нарушената разпоредба на чл.23 от Наредба № 6 от 2004 г., според която съоръженията за присъединяване, изградени по реда на чл.20, ал.5 от същата наредба „се поставят под напрежение, след сключване на договор” / като поставения в кавички текст е повдигнат и в цвят/ между собственика на имота и съоръженията и преносното или съответното разпределително предприятие за прехвърляне на собствеността върху съоръженията, правото на собственост или правото на строеж върху съответната част от имота и учредяване на сервитутни права. Изрично, също така в НП е описано и в какво се състои нарушението на дружеството, а именно в това, че е допуснало поставяне под напрежение на съоръженията за присъединяване, изградени по реда на чл.20, ал.5 от Наредба № 6 на 19.02.2010 г. преди сключване на договор за придобиването им.

Изрично, също така, в текста на постановлението е записано, че „нарушението е налице, поради това, че дружеството е изпълнило разпоредбата на чл.117, ал.1 от Закона за енергетиката” /да осигури достъп до преносната мрежа/, „преди да изпълни разпоредбата на чл.23 от Наредба № 6, а именно съоръженията за присъединяване да станат част от електроразпределителната мрежа на дружеството и същите да се ползват от него, след като придобие собствеността върху тях и преди поставянето им под напрежение”.

При горните формулировки в НП, съдът счита, че правната квалификация на извършеното нарушение е коректно посочена и не създава неяснота за нарушителя.

Доколкото постановлението е отменено само на това основание, решението като неправилно следва да бъде отменено на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК.

Съгласно чл.222 от АПК, касационната инстанция следва да се произнесе по съществото на спора, доколкото липсват основания за връщане на делото за ново разглеждане, а именно не са установени съществени нарушения на съдопроизводствените правила и не трябва да се установяват факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно.

Настоящият състав споделя останалите съображения на СРС за съответствие с изискванията на чл.36 – чл.46 от ЗАНН / за АУАН/ и чл.47 – чл.58 от ЗАНН / за НП/, спазването на сроковете по чл.34 от ЗАНН, компетентността на актосъставителя и на административно – наказващия орган.

Остоятелствата правилно са подведени и квалифицирани по състава на сочените правни норми, при издаване на АУАН и НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му и наложената санкция е в рамките на предвидения и законоустановен размер.

Приема за коретна подробно описаната в НП и обсъдена в решението фактическа обстановка, въз основа на която достига до извода, че [фирма], [населено място] на 19.02.2010 г. е поставило под напрежение описаните в НП съоръжения за присъединяване преди да придобие собствеността върху тях. Това обстоятелство не е спорно предвид представения проект / т.е. подписан само от едната страна по него/ на договор между [фирма], [населено място] и [фирма].

При горната фактическа обстановка на дружеството правилно е наложена имуществена санкция по реда на чл. 206, ал.1 от Закона за енергетиката за нарушение на чл.23 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

В същото време, съдът по повод възраженията в първоначалната жалба относно размера на санкцията, счита, че същата в нарушение на чл.27 от ЗАНН незаконосъобразно е определена над посочения в закона минимум от 20 000 лв., доколкото имущественото състояние на нарушителя не може да послужи за налагане на санкция в по-висок размер.

Мотивиран така и на основание чл.348, ал.1, т.1 и ал.2 от НПК, чл.221, ал.1 и чл.222, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.07.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 122 състав по НАХД № 12725 / 2011 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-7 / 20.06.2011 г. на Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране и ВМЕСТО НЕГО

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № НП-7 / 20.06.2011 г. на Председателя на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране като намалява наложената имуществена санкция на 20 000 / двайсет хиляди/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

